

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Aksel Halcks Optegnelser

Citation: Larsen, Karl: "Aksel Halcks Optegnelser", i Larsen, Karl: *Aksel Halcks Optegnelser*, 1902, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_07-shoot-idm140236447074272/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Aksel Halcks Optegnelser

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

alvorlig Forskrækkelse. Saa lo hun og fik Barnet til at le med, helt hvine i vil-den Sky: »Nu gør vi Nar af Fa'er, vores fine Pernittengrynsfa'er!» Og bagefter kunde hun omfavne og kysse mig: »Aa, du, jeg elsker dig,« sagde hun, »fordi du er saa ubehjælpssom med Ejnar — og *vil* saa gerne. Det er rigtignok *min* Dreng, du —« og hun trak mig i Ørerne og lo mig lige ind i Øjnene . . .

Da Ejnar var en halvandet Aars Tid, foretog Thora og jeg den første af vore store Gallerirejser, til Eremitagen i Sct. Petersborg. Min kære Fader havde foræret os den, men kunde ikke selv tage med.

Det gik meget bedre for Thora, end jeg havde ventet, med at undvære Ejnar, men jeg tror ogsaa, at jeg under hele Turen gjorde hvad der stod i min Magt for at holde hende skadesløs for det, som jeg godt følte, at hun ofrede. Det stod mig ganske klart, at det var Ofre, som ikke blot kom det til Gode, jeg kaldte hendes eget bedre jeg, men ogsaa mig og min Lyst.

I det hele taget følte jeg altid, at naar

min Hustru i mangt og meget ikke kunde følge sit Hjertes naturlige Trang, havde jeg som hendes Mand og Hjælper den Pligt saa vidt muligt at skaffe hende Erstatning derfor . . .

Aar efter Aar har jeg da ogsaa trot, at det i rigt Maal var lykkedes mig. Alt gik nu ogsaa stadig fremad for mig selv og disponerede mig til at se det hele om mig i det bedste Lys. Jeg avancerede hurtigt, fik bestandig forøgede Indtægter ved at komme ind i Hverv, der tillige skaffede mig Indflydelse. Mine virkelige Interesser fandt jeg i mit Hjem mere og mere uforstyrret Lejlighed til at dyrke. Fader blev ved at leve og gaa ind og ud hos os. Min Hustrus og mit Liv, mente jeg, trods dybe indre Forskelligheder, var ved at modnes. I alle Tilfælde syntes jeg, det faldt lykkeligt til Ro . . .

Thoras andet Svangerskab var det eneste som skaffede en kortere, men ret heftig Afbrydelse i denne Ro.

Hun var straks urolig, nervøs og ulykkelig over, at hun igen skulde have et lille Barn, medens jeg blev saa glad, at